

Az örökkévalóság áldásai már itt a földön...

Köszöntés: „Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! Számolgom, de több a homokszemeknél, s a végén is csak nálad vagyok. Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján (Zsolt 139, 17-18. 23-24).” Ámen.

Gyülekező ének: 487. dicséret 1. 6-9. versei: „Magasztallak én téged, Isten...”

Fennálló ének: 429. dicséret 2. verse: „Szent beszédének gyönyörűségével...”

Fő ének: 119. zsoltár 21-24. versei: „Forduljon hozzám, Uram, kegyelmed...”

Előfóhász: „Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónja előtt vannak, ⁵és Jézus Krisztustól, a hú tanútól, aki elsősülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme, aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, ⁶aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (Jel 1,4-6)

Lekció: János evangéliuma 5. rész, 19-30. versei: *„Meggzólalt tehát Jézus, és ezeket mondta nekik: Bizony, bizony, mondom nektek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya, mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon. Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit ő tesz. És ezeknél nagyobb tetteket is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. Mert ahogyan az Atya feltámasztja a halottakat, és életre kelti őket, úgy a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar. Az Atya nem is ítél meg senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta át, hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogyan az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki őt elküldte. Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában. Sőt arra is adott neki hatalmat, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia. Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és kijönnek: akik a jót tették, az életre támadnak fel, akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel. Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.”*

Előima: Életnek és halálnak Ura, mennyei felséges Istenünk az Úr Jézus Krisztusban! Hódolattal állunk meg Előtted, és megköszönjük Neked, hogy mindenünk vagy. Néha mégis úgy érezzük, hogy olyan élet van előttünk, amelynek nem látjuk a végét. Olyan áldatlan állapotba kerülünk, hogy nem vagyunk képesek erőt venni magunkon még kegyelmed árán sem. Olyan bátortalanná válik a léptünk, mintha a szakadék szélén állnánk. Kérünk, nyiss ma nekünk olyan távlatokat, melyekben megláthatjuk irgalmad hatalmas voltát, és engedd meg, hogy túllássunk a felhőkön. Add, hogy Isten országa megvalósuljon közöttünk és bennünk. Építs bennünket Igéd által, drága Urunk, hogy lelki házzá, szent papsággá nője ki magát közösségünk. Újra villantsd fel előttünk a mennyei reménységet, a boldog jövődöt, amelyben Magad leszel Minden. Szeretett Fiú, drága Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy helyet készítettél nekünk, add, hogy szolgálva és engedelmeskedve Neked, türelemmel élve e világban, megálljunk a hitben és elfogadjuk szent akaratodat. Szent Atyánk, ma is a halál kötelei rémítenek bennünket, de még fájdalmasabb a sok élő halott körülöttünk, biztosítsd lelkünket afelől, hogy a Hozzád vezető utat Jézusunk, a mi Hadnagyunk kitaposta, és hű megváltónként velünk van a világ végezetéig. Újítsd meg ma velünk szövetségedet, hogy nem magunkra tekintünk, hanem emeljük fel tekintetünket, és észrevegyünk Téged, Aki magad vagy az élet. Jöjj hát és eleveníts meg minket, Megvilágosító Lélek. Krisztusért, a mi hű Pásztorunkért kérünk, hallgasd meg könyörgésünket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 171. dicséret: „Megáll az Istennek Igéje...”

Textus: János evangéliuma 5. rész, 24-26. versei: *„Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában.”*

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha egy jól rátermett gyermeket látunk leleményesen cselekedni, akkor azt mondjuk rá: Életre való. Ha valaki ügyesen dolgozik, sokat és jól munkálkodik, akkor azzal biztatjuk: „Te a jég hátán is megélsz.” Dicséretetek ezek, amelyek kifejezik az ember sikerét. Kifejezik, hogy az ember, az ifjú gondolkodik és képes épp értelemmel felfogni, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy éljen. Ma a világ nagyon is keresi a jég hátán megélő embereket, és az életrevaló fiataljainkat

beszippantja, hogy megmutassák ennek a világnak nem veszett ki a becsület, a tisztesség és a munka nemesít. Jézus Krisztus felolvasott ígékben, amely a gyógyítási történet folytatása, jobban mondva, a hitmélyítés teljes nyomatékossága, ma is életrevaló szolgálkat hív el. Az Atya azért küldte, hogy tanítványjaiból életrevaló embereket, szolgálkat képezzen. Megtanítsa nekik az életrevalóság legteljesebb fokozatait. Megtanítsa, hogy az emberek által megdicsért leleményes ember igaz, hogy életre való, de Krisztus az igazi, az örök életre hív és oktat. Hiszen Ő nem akárkitől tanulta mesterségét. Mestersége címere a menny és annak jussa. Nem akárkitől származik beszéde, tette, jóakarató megnyilvánulása. Az Örökkévaló, a Mindenható, a végtelen irgalmú Isten, az Atya szólt általa. Nem akárki küldte. Nem akárki vértette fel, nem akárki adta ajkára az örök életnek a beszédét. Jézus védelmezi az örök életnek a beszédét. Védelmezi, mert vannak olyan csoportok, amelyek nem látják és nem értik, hogy kicsoda Ő. Ma, Isten Igéjének az első üzenete az, hogy az életrevaló ember, akit megdicsérnek társai, akit elismernek társai, ma a leleményes ember találkozhat Krisztusával, Aki életre hívó Úr. Az életrevaló ember és az életre hívó Isten Jézus Krisztusban találkozhat igazán. Mert az életre való nem hisz, nem keres, nem igyekszik, nem közeledik, csak látástól vakulásig vakondmódszerrel életre hívja az élettelenet. Életre hívja a természetet, életre hívja a társakat. Ugráltat, igyekszik megfelelni, igyekszik jó lenni, igyekszik mindent a terv szerint csinálni és betartani. Az életre való ember igyekszik. Az életre való ember dolgozik. Nehezen, kipréselve magából mindet – jót és rosszat. Beszédeket ír és hallgat, és azokból válogat. Igemagyarázatokat hallgat és lelke szortírozza a jót és befogadja a rosszat is. Szelekció az élete. Jézus azonban teljesen mást kínál. Nem engedi, hogy az ember élete ennyire elcsússzon és mellékvágányra kerüljön. Aki hallgatja az én ígémet. Mondja Jézus. Aki hallgat, aki aláveti magát és engedelmessé lesz, aki meghallja az élet szavát, aki meghallja, hogy a halálból az életre fordulhat minden. Micsoda a halál? Az az állapot, amit a 38 éves beteg születése óta megél.

Nem jár az Ige szerint, csak fekszik. Lelke megposhadt. Élete savanyú lőre. Nedvessége és íze kiveszett. Az élet megsavanyodott. Átmenni a halálból az életre csak Jézus szava és cselekedete által lehet. Lakhelyet változtatni csak Jézussal lehet. Jézus eljött, és örök lakása az Atyánál van. Az örök Ádám, az ember hazatérhet. De, aki nem hallja a Fiút, halálban marad. Magába fordult életet él. Nem autentikus, érthetetlen, boldogtalan, élő halott. Jézus pedig mindezt jelen időben tárja hallgatói elé, mi elénk is. Mindig a máról van szó. Jézus mindig aktuálisan beszél. Nem a múltadat hánytorgatja fel, nem a tegnap bűneit olvassa a fejedre, hanem a hitről, a hitetlenségről ma szól, az életről és a halálról ma beszél, mert Ő örök. Hallani. Most meghallani. Per pillanat Jézusra figyelni. Sok mindent meghallunk, sok mindent hallunk, fél füllel mindig másokon csüngünk, de vajon milyen hallás a miénk. Egyik füleden be, a másikon ki? Úgy hallgatod Jézust, mint a szomszédasszonyt? Vagy éppen most minden szavát iszod, de kimenve, azt mondod, így nem lehet élni, a világ mást diktál. Nem lehet mindig csak lelkezni, itt cselekedni kell. Vagy épp közömbös vagy, és azt mondod, Jézus szava semmi, ezekhez a mai diktátorokhoz képest, akik megkövetelik a lelketlen bánásmódot. Hogyan lehet mindenkit szeretni? Hogyan lehet mindenkit megérteni? Hogyan lehet mindenkit elfogadni? Erre csak Isten képes. Jézus pedig hozzá teszi, hogy az Ige nemcsak szól, hanem be is teljesedik. Eljön az óra. Isten Fia, jelképes beszédé válik a kereszten. Megdicsőíti az Atyát. A Fiú nem úgy ad életet, hogy csak beszél az életről és halálról. A nagy szavak mögött ott van a hatalmas isteni cselekedet. Ütött az óránk, úgy ahogyan látták Kánában, úgy ahogy tapasztalták Jákob kutjánál, úgy ahogy az örök szombatot hozta el a 38 éve beteg ember számára. Az üdvösség órája a kegyelem ideje beköszönt. És az, aki hallgatja az Ő igéjét, itt és most, azokat vajon szíven találja-e az Ige. Te, a hétköznapokban leleményes ember, életre hívó szó számodra Jézus szava? Újjáteremtő erő, amelyben naponként megmosod a lelked? Egy vagy Isten tenyerébe vésve, aki képes forrássá lenni mások számára? Jézus az élet forrása.

Jézus maga az élet. Jézus maga az örök élet biztosítója. Az Ember Fia, Aki azért jött, hogy mindent, minden embert, mindenkit a halálból az életre hívjon. Kihívjon, elhívjon, behívjon, magához hívjon. Az Ő szava szeretetteljes hazahívás. Aki hallgatja az én igémet. Hogyan vagy az Atya közelében? Hittel? Teljesen? Életrevalóan vagy életbevágóan? Életbevágó fontosságú számodra Jézus szava? Iszod a szavait, rajta csüng a tekinteted? Hallgatod, olvasod, felbátorodsz, elindulsz szava, kijelentése alapján? Érdemes hallgatni az Isten Igéjét neked és nekem? Jézus ugyanis kétfajta emberről beszél, és nagyon élesen elhatárolja magát az egyiktől és vágyódik, hogy olyan tanítványai legyenek, mint a másik. Hadd kérdezzem ma meg tőled drága testvérem: Lélekben élő vagy halott vagy? Hogyan állsz Isten Igéjének a hallgatásával? Mert nem az lényeg, hogy van-e élet a halál után, hanem az, hogy ez az élet számodra, amelyet most testben élet valódi, igazi, teljes lelki és testi egyensúly van bennem? Érzek mindent, felfogok mindent, tudok önmagamról mindent, hallok elegendőt, ahhoz, hogy valóban élni tudjak? Isten Igéje, hittel fogadott beszéde az ember számára olyan, mint a hálnak a víz, az élőlényeknek a táplálék, a magányosnak a simogatás és a mosoly. Olvasd naponként a Szent Bibliát, és engedd, hogy Isten szava szóljon hozzád. Ne légy halott, és ne is haldokolj, mert nagyon nagy a hullabúz körülöttünk. Higgy szilárdan Őbenne, Aki Krisztust elküldötte. Higgy az Atyában, Aki többet lát benned, Aki életre teremtett téged. Aki mindent az embernek akar, csak kell egy kéz, kell egy láb, kell egy szem, kell, hogy kinyújtsd, elindulj, meglásd, itt van Isten köztünk Krisztusban. Őbenne egyszerre ítél és egyszerre kegyelmet kínál. Az örökkévalóság legnagyobb áldása maga Krisztus. Az örökkévalóság legnagyobb ajándéka Isten közelsége Jézusban. Amikor elolvasom az Igét, átélem és érzem, hogy az Úr szeret. Ő nem főnökösködni akar, nem a legnagyobb alapigazságot akarja kijelenteni, de egyet akar: Ne halott légy, ne vegetálj, ne pusztulj bele életre valóságoddal az életbevágó dolgok helyett. Mi az életbe vágóan fontos neked? Mi az, amiért mindent ott hagynál, ami után

akkor is mennél, ha nem lenne már értelme? Mert nem a biológiai, testi halál a nagy hátralépés az ember életében, hanem a lelki halál. Jézus hozzád akarja kötni az életét. Azért szól és tanít az ellenséges terepen, azért jelenti ki az Atyát, azért engedelmeskedik az Atyának. Ne legyünk rakoncátlan, csintalan kis gyermekek, akik akkor is a maguk feje után mennek, amikor megmagyarázták nekik a lényegét, és értelmes életet kínáltak nekik. Ne rugódozzunk, mert az élet rohan, az óra pedig már itt van, és minden kész áll az aratásra. Minden készen áll, hogy az Isten jöjjön és kérdezzen: Halott vagy? Élő szeretnél lenni? Akarod a Krisztus élő szavát? Lázár meghallotta. A naini ifjú meghallotta, Jairus leánya meghallotta, Péter anyósa meghallotta, A vérfolyásos asszony meghallotta, a bethesdai beteg meghallotta. Hol vagy Ádám? Hiszel az Isten Fiában, és Őbenne, Aki Őt elküldötte? Jézus élesen meghúzza ma a határt. Élet vagy halál. Engedelmesség vagy elvettetés? Romlandó vagy romolhatatlan? Tegnap, ma, holnap vagy örök? Illat vagy bűz? Öröm, békesség, szeretet vagy szomorúság, békétlenség és gyűlölet? Krisztusban vagy Krisztuson kívül? Vagy-vagy? Ámen.

Utóima: Köszönjük, hogy Te hozzánk érkeztél, hogy a boldog Istent bemutasd nekünk. Te lakozol ott emberarcú Úr, Aki azt akarod, hogy nagyképűségünk istenképűségre változzon, öngazulásunk Krisztus igazságába torkoljon. Megvalljuk, hogy Igehallgatók vagyunk, de annak megtartása, szívünkbe fogadása nagyon nehezen megy. A templompadsoraiban már csendes imádságban, annyi mindent elmondtunk Neked, de köszönjük, hogy ez óra is közelebb vitt Hozzád. Életbevágó fontossággal bír a Te Igéd, amely igazság. Ápold lelkünket naponként Általa, hogy olvassuk, forgassuk az Élet szavát. Hadd értsem, hadd éljem, hadd halljam, mindazt, ami örök életre hív. Hadd szóljam, ami engem is megszólított. Ámen. **Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...**

Adakozás: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe (IKor 16,14)!”

Áldás: „Mindennek a vége pedig már közel van: legyetek tehát bölcsek és józanok, hogy imádkozhassatok. Mindenekelőtt az egymás iránti szeretet legyen kitartó bennetek, mert a szeretet sok bűnt elfedez (IPt 4, 7-8).” Ámen.

Záró ének: 229. dicséret: „Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat...”